

OP DE VLAKTE

Een retro bungalow in Bonheiden renoveren zonder de jarenzestigziel eruit te knippen. Dat was het plan. Het resultaat is spectaculair en bevrijdend. “Ik vrees dat de lockdown de slechtste reclame was voor dicht bij elkaar wonen in de stad.”

Tekst Thijs Demeulemeester
Foto's Jan Verlinde

Vorige pagina: onder de houten schrootjes bleek een plafond in plankenbekist beton te zitten, dat de bungalow een brutelere en frissere look geeft. Boven: een wand in notelaar maakt van de deur richting berging en nachthal één geheel. Rechts onder: de bewoners leven tussen vintage en heruitgaven van ontwerpen

uit de tijd van hun bungalow. Vooraan een lounge chair van Geoffrey Harcourt voor Artifort, de eetkamer is van Jean Prouvé, in de Vitra-editie. Rechterpagina: de lichtgele keuken ruimde plaats voor een kookhoek in messing, notelaar en Italiaans marmer. De druppelvorm van de ontbijthoek komt terug in het nieuwe badkamermeubel.

'Je ziet de kwaliteiten van je huis beter als je je verbouwkoorts even laat bedaren'

Het aluminium schrijnwerk werd vervangen door hout. Aan de buitenkant is het vergrijsd om mooi te blenden met de gevel in gewassen betontegels.

In de badkamer domineren sensuele vormen en een vrouwelijker palet van notelaar, messing en roze marmer. De tegeltjes van de douche vonden de architecten in Frankrijk.

ID B-architecten
Evert Crols, Dirk Engelen (foto) en Sven Grooten richtten in november 1997 B-architecten op in Antwerpen en Brussel.

De oprichters leerden elkaar kennen via hun opleidingen te Antwerpen (Henry van de Velde Instituut) en Amsterdam (Berlage Instituut)

Hun eerste project was de verbouwing van de Beursschouwburg in Brussel.

b-architecten.be

Goed mogelijk dat dit huis je bekend voorkomt. Niet door zijn architectuur, want in de streek rond Bonheiden staan er best wat *mid-century* bungalows. Wel door de eigenaars: een mediakoppel dat hun woning soms gebruikt als locatie voor tv-programma's of instagram-filmpjes. In de tuinkamer staat een piano, die ook al een tv-carrière heeft gehad. Tot daar de gratis hints, al weten factcheckers wellicht intussen al over wie het gaat.

STADSVLUCHT

De eigenaars speelden het hard: toen ze de bungalow kochten, wilden ze er liefst zo weinig mogelijk aan veranderen. De sixtiesvibe, de compacte architectuur, de bosrijke ligging en de horizontale circulatie: het zat hen meteen als gegoten. "Ook al was het contrast met vroeger best groot: we woonden jarenlang in een 19de-eeuws trappenhuis in Berchem", zegt de bewoner. "Eigenlijk waren we niet van plan om te verhuizen, maar via vrienden uit de buurt hoorden we dat deze bungalow te koop kwam. Toen groeide het idee om meer in de rust te komen wonen. Onze ouders zijn allebei afkomstig uit Bonheiden. Dus dit was bekend terrein. Maar toch: de stad ruilen voor een landelijke plek vergde een mentale switch. Hier wonen betekent voor alles de auto moeten nemen. Ecologisch is dat niet, nee. Voor ex-Vlaams Bouwmeester Leo Van Broeck – een vriend – is het not done om nog zo te wonen. Maar ter compensatie hebben we de betontuin helemaal onthard en vol bomen geplant. Ik moet zeggen: tijdens de coronacrisis hebben we bovenmatig veel geprofipteerd van ons huis en van de tuinkamer. Ik vrees dat de lockdown de slechtste reclame was voor dicht bij elkaar wonen in de stad."

NIET MET DE BOTTE BIJL

De eerste paar jaar woonde het koppel in de originele bungalow met funky keukens en schrootjesplafond. "Handig, want dan weet je wat je moet aanpassen als je eenmaal gaat verbouwen. De plaats van de schakelaars bijvoorbeeld", zegt de bewoner. "Even wachten met renoveren bespaarde ons veel budget en foute beslissingen. Je ziet de kwaliteiten van je huis beter, als je je verbouwoorts even laat bedaren." Na een paar jaar begon het huis toch zijn tanden te tonen. "Het dak

moest vernieuwd worden en de muren waren vochtig. Ons eerste verbouwbudget verdween in onzichtbare ingrepen", zegt de eigenares. "Tot er zich een muis kwam nestelen achter onze lichtgele keukenkasten. Toen we na drie weken vakantie terugkwamen, was de stank hier niet te harden. We besloten meteen: die keuken moet eruit."

Enter B-architecten, wiens portfolio bewijst hoe fijngevoelig ze met erfgoed kunnen omgaan. Het Antwerpse bureau deed al respectvolle updates van modernistische woningen van Nachman Kaplansky, Paul Caulier en Jacky Cuylen. En dat was tot in Bonheiden doorgesijpeld. Ook hier gingen de architecten absoluut niet met de botte renovatiebijl door de woning. "We vinden het spannend om verbindingen te maken tussen het leven van vroeger en nu", zegt architect en medeoprichter Dirk Engelen. "Het is inspirerend om iets hedendaags met de tijdsgeest van toen te doen. Het is een woning van nu, maar ze blijft geworteld in het verleden."

VERKEERDE BRIL

Net daarom bleven de interventies heel geconcentreerd op enkele zones. Een nieuwe keuken, badkamer, pivoerende voordeur en schrijnwerk: meer ingrijpende veranderingen zijn er niet doorgevoerd. "Dat is maar best ook, want we hadden een krappe deadline. Bij de start van de verbouwingen hadden we exact nog zes maanden voor ik zou bevallen. Het is ons gelukt. Toen ik thuiskwam van het ziekenhuis, was de werf net opgeruimd." Aan het basisvolume en de circulatie werd niet geprutst. Aan de gevel in gewassen betontegels en geglazuurde bakstenen eigenlijk ook niet. Behalve de nieuwe voordeur ziet de woning er aan de buitenkant nog steeds uit als in de jaren zestig. Maar binnenin is het interieur een pak rijker geworden. De uitgewoende tegels in de woonkamer ruimden plaats voor lamelparket. En onder de schrootjes ontdekten de architecten een plafond van plankenbekist beton. "Dat was nooit voorzien om zichtbaar te worden, maar eenmaal wit geschilderd maakte dat plafond ons huis veel lichter", aldus de bewoonster. "De aluminium ramen vervangen we door hout. Aan de binnenkant behielden we de warme houttint. Buiten lieten we ze vergrijzen, zodat de

'Bij alle elementen in het huis vroegen we ons consequent af: waarom zouden we het vervangen, als het nog goed is?'

kleur beter paste bij de gevelsteen", zegt de eigenaar. "Nieuwe ramen kunnen een verbouwing soms zo verpesten. Soms lijkt het wel of de verkeerde bril op iemands hoofd staat."

MEER DAN GORDIJNEN

De radicaalste transformatie gebeurde in de keuken en de badkamer. Koken doen zij niet meer in een bleekgele, maar in een groene keuken met details in messing, notelaar en marmer. Die materialen komen ook terug in de compacte badkamer, waar een druppelvormig blad, net als in de keuken, dé ruimtelijke oplossing was. "Die twee ruimtes waren het meest aan vervanging toe. Maar bij alle andere elementen in het huis vroegen we ons consequent af: waarom zouden we het vervangen, als het nog goed is? Daarom zijn de vloertegels en de lichtpunten in de gang nog origineel, net als de vensterbanken in de kamers." Dat het losse meubilair – een mix van vintage, re-edities en nieuw design – zo zorgvuldig is uitgezocht, komt door de eigenares. Na een horeca-avontuur en een breigoedlijn, stortte ze zich recent op een nieuwe uitdaging: een opleiding interieurarchitectuur. "Iets nieuws leren vind ik super. Vormgeving en architectuur hebben me altijd geboid. De bars die ik runde, heb ik ook zelf ingericht. Maar de opleiding is toch abstracter dan ik had gedacht. Het gaat zoveel verder dan meubilair en gordijnen kiezen." ●